

Impact Factor-8.575 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refreed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal

January-2023

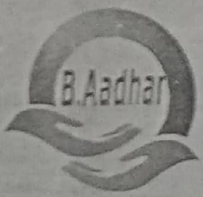
(CCCLXXXVI) 386 (B)

75th YEARS OF INDIAN INDEPENDENCE

Chief Editor
Prof. Virag S. Gawande
Director
Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Editor
Dr. Vilas Aghav
Officiating Principal
Associate Professor & Head
Department of Political Science,
Adarsh Mahavidyalaya, Hingoli Dist. Hingoli

This Journal is indexed in :
- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

Aadhar PRINCIPAL
PUBLICATIONS
Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

Impact Factor-8.878 (SJIF)

ISSN-2278-9308

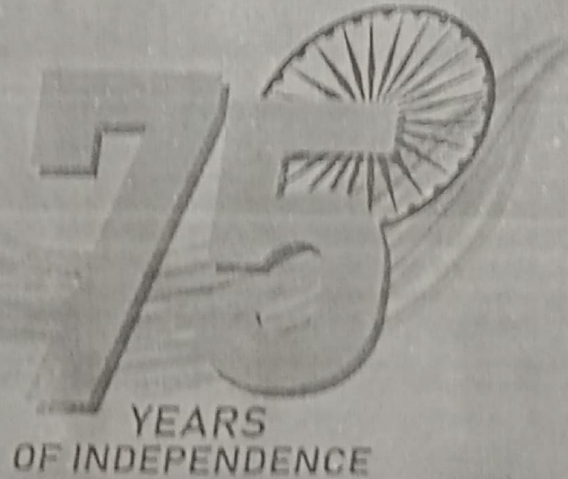
B.Aadhar

Single Blind Peer-Reviewed & Refreed Indexed
Multidisciplinary International Research Journal

January-2023

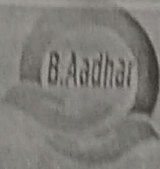
(CCCLXXXVI) 386 (II)

75th YEARS OF INDIAN INDEPENDENCE

Chief Editor
Prof. Virag S. Gawande
Director
Aadhar Social
Research & Development
Training Institute Amravati

Editor
Dr. Vilas Aghay
Officiating Principal
Associate Professor & Head
Department of Political Science,
Adarsh Mahavidyalaya, Hingoli Dist. Hingoli

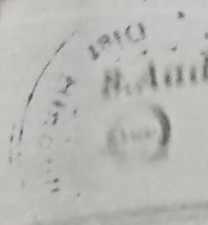

- This Journal is indexed in :
- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
 - Cosmos Impact Factor (CIF)
 - International Impact Factor Services (IIFS)

Aadhar International Publication

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

PRINCIPAL
Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

20	भारतीय संविधानातील मानवी हक्क : एक ऐतिहासिक अवलोकन राजाराम रा पिंपळपल्ले	89
21	मानवी हक्क आणि भारतीय राज्यघटना निरंजन केशवराव पतंगे , प्रा.डॉ.व्ही.आय.पाटील	93
22	दहशतवाद : लोकशाहीपुढील एक आव्हान प्रा. ज्ञानेश्वर बनसोडे , डॉ. महादेव गव्हाणे	98
23	भारतीय संघराज्याचे स्वरूप प्रा.पडोळे कोंडिवा रमेशराव	101
24	मानवीहक्काच्या संरक्षणाची उपयोगिता आणि आवश्यकता डॉ. विलास सोमाजी पवार	104
25	भारतातील संसदीय लोकशाही प्रणाली डॉ. घन आनंद लक्ष्मीकांत	108
26	मूलभूत अधिकाराची भूमिका प्रा.डॉ.धुमाळे धोंडीराम कामाजी	113
27	ओबीसी राजकीय आरक्षण प्रा.डॉ.आंधळे वी.व्ही.	116
28	मुस्लिमांचा विकास : भ्रम आणि वास्तव पठाण मगबूलखान इस्माईलखान	119
29	स्वातंत्र्याच्या ७५ व्या वर्षी - मुर्लीच्या शिक्षणातील प्रमुख समस्या वालविवाह !! प्रा. डॉ. रंजीता डी.जाधव	128
30	ग्रामगीतेतील ग्राम प्रशासन आणि प्रासंगिकता डॉ. महेश्वर मंगनाळे	133
31	भारतीय संविधानातील स्त्रियांचे अधिकार आणि वास्तव : एक अभ्यास दलित सुभाषराव कांबळे , प्रा. डॉ. दीपक धारवाडकर	136
32	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे राष्ट्रवादातील योगदान डॉ.मोगले राजेश दत्तात्रय	141
33	भारताचे बदलते परराष्ट्र धोरण डॉ. विद्या देविदास मालवणकर	144
34	भारतीय लोकशाहीतील मताधिकार आणि मतदाराचे वर्तन डॉ.सुखनंदन ढाले	147
35	भारतीय संविधानातील जीवित व व्यक्तिगत स्वातंत्र्याचा अधिकार - एक विश्लेषण प्रा. विजय रा. ढेंगळे	152
36	भारतीय संविधानाची काव्यात्म नाळ: 'संविधानाच्या स्वप्नातलं गाव' डॉ.सुरेश भिमराव लेकुळे	156
37	भारतीय संविधानाची उपलब्धी डॉ. माधव कदम	160
38	भारतीय राज्यघटना निर्मातीत दुर्गावाई देशमुख यांचे योगदान प्रा. विश्वघजीत हणमंतराव जाधव	162
39	ग्रामीण विकास विषयक अण्णा हजारे यांच्या विचारांचा आढावा डॉ. आकाश शेपराव वांगर	

भारतीय लोकशाहीतील मताधिकार आणि मतदाराचे वर्तन
डॉ. सुखनंदन ढाले

राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख शिवाजी कॉलेज, हिंगोली, मो : ९८२२६९८८१, Email id : dhalesu@gmail.com ,

सारांश (Abstract) :

संज्ञा (Keyword) : लोकशाही, मतदार, प्रौढ मताधिकार, निवडणुक, प्रातिनिधिक लोकशाही, मतदार वर्तन
स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर अत्यंत विविधतापूर्ण अशा समाजातून एक राष्ट्र उभे करण्याचे जबरदस्त आव्हान आपल्यासमोर होते. ही नव्या राष्ट्राची उभारणी लोकशाही पद्धतीने करायची होती. पूर्वीपासूनच राजकीयदृष्ट्या भारताचे स्वरूप संकीर्ण असे होते. ब्रिटिशांच्या काळातही एक तृतीयांश भारत ५६० लहान-मोठ्या राज्यांत विभागलेला होता. इंग्रजांचे भारतावर अधिपत्य होते. परंतु आधुनिक अर्थाने भारत हे एक राष्ट्र नव्हते. विविध भागात राहणाऱ्या लोकांचे राजकीय अनुभव आणि जाण जाणिवामध्ये फरक होता. धर्मभेद, प्रांतभेद, भाषाभेद या गोष्टीदेखील प्रकटपणे लक्षात येण्यासारख्या होत्या. स्वातंत्र्य चळवळीने या सर्वांना एकत्र आणले आणि एकसंघ राष्ट्राची उभारणी या समान ध्य परस्परांशी बांधून ठेवले. स्वातंत्र्यानंतर एक राष्ट्र म्हणून त्यांच्यातील राष्ट्रीयत्वाची जाणीव दमून करण्यासाठी समान नागरिकत्व, समान संविधान समानप्रतीके व राष्ट्रगीत इत्यादी) याबरोबरच सर्वांना समान मताधिकार याचा उपयोग निश्चितपणे झाला. एका व्यापक राष्ट्राचा नागरिक म्हणून त्यांना हा अधिकार देण्यात आल्याची जाणीव त्यांच्यात निर्माण झाली. आपल्यातील धर्मभेद, प्रांतभेद, भाषाभेद किंवा राजकीय जाणिवेतील तफावत हे काहीही आपल्या राजकीय प्रक्रियेत सहभागी होण्याच्या आड येत नाहीत, कारण आपण सर्व एका राष्ट्राचे नागरिक आहोत असा विश्वासच मताधिकाराने त्यांना दिला. या अर्थाने राष्ट्रीय एकात्मता साधण्याचे एक साधन म्हणून मताधिकाराचा विचार महत्त्वाचा ठरतो.

उद्देश :

1. लोकशाही व्यवस्थेतील लोकांच्या राजकीय सहभागाचा अभ्यास करणे.
2. लोकशाही व्यवस्थेतील मतदान प्रक्रीयेचा अभ्यास करणे.
3. भारतातील मतदार वर्तनावर प्रभाव टाकणा-या मतदान घटकांचा अभ्यास करणे.

गृहीतके :

1. लोकशाही व्यवस्थेत मतदान हा राजकीय सहभागाचा एक महत्त्वाचा व मूलभूत भाग आहे.
2. लोकशाही व्यवस्थेत शासनकर्ते मतदान प्रक्रीयेद्वारा स्वतःला व एकूणच सर्व शासनसंस्थेला वेळोवेळी अधिमान्यता मिळवून घेतात.
3. भारतातील मतदार वर्तनावर अनेक मतदान घटकांचा प्रभाव पडतो.

संशोधन पध्दती :

प्रस्तुत पेपर वर्णनात्मक विश्लेषणात्मक आहे. त्यात वापरलेली तथ्ये दुयम स्रोताकडून संकलीत केली आहेत.

प्रस्तावना

लोकशाही म्हणजे लोकांचे राज्य, लोकांनी स्वतः वर करायचे राज्य. एखाद्या राजाने हुकूमशाहाने किंवा मूठभर लोकांनी चालवलेले राज्य नव्हे. मतदार अनेक मार्गांनी आपण या निर्णय घेण्याच्या प्रक्रियेत सहभागी होत असतो. मतदान हा अशा सहभागाचा एक महत्त्वाचा व मूलभूत भाग आहे. मतदाराचे वर्तन म्हणजे मतदान कोणत्या निकषांवर केले जाते किंवा कोणत्या घटकांचा मतदानावर प्रभाव पडतो, त्याचा अभ्यास होय. मतदार वेळोवेळी शासनकर्त्यांची निवड करतात. याचाच दुसरा अर्थ असाही आहे की, शासन राववणारे पक्ष आणि राजकीय नेते या प्रक्रियेतून स्वतःला व एकूणच सर्व शासनसंस्थेला वेळोवेळी अधिमान्यता मिळवून घेतात. शासनावर मतदारांचा अंकुश राहतो. कारण आपण सत्तेचा, अधिकाराचा दुरुपयोग केल्यास पुढील निवडणुकीत आपल्या हातची सत्ता गमावली जाण्याचे भय सत्ताधाऱ्यांना असते. स्वतःच्या बदलत्या गरजा व आकांक्षा जर सत्तारूढ पक्ष पूर्ण करू शकत नसेल तर लोक त्याऐवजी दुसऱ्या पक्षाला सत्तारूढ करू शकतात. लोकशाही म्हणजे शांततापूर्ण मार्गाने परिवर्तन होय. आपली लोकशाही प्रातिनिधिक लोकशाही आहे. आकारमान व लोकसंख्या या दृष्टीने भारत हे एक मोठे राष्ट्र आहे. येथे समान हितसंबंध असलेल्या लोकांचे अनेक गट आहेत आणि त्यांचे परस्परसंबंध जल्लत गुंतागुंतीचे आहेत.

राज्यकारभार पूर्ण महमतीच्या आधारे किंवा एकाच पालने शक्य नाही. सर्व लोकांना सर्व प्रश्नांवर सर्व वेळेला महामात्र वेणे शक्य नसते. म्हणून लोकांना आपल्या इच्छा-अकांक्षा आणि हितसंबंध आपल्या प्रतिनिधींच्या व्यक्त करावा लागतात. प्रतिनिधींची निवड करण्यासाठी मतदान प्रक्रिया मान्य केलेली आहे. लोकांनी निवडण्यासाठी आपल्या प्रतिनिधींना दिलेले आदेश आणि ते आदेश देणारा नागरिक म्हणजे मतदार होय. आपल्या संविधानाच्या १९ व्या प्रकरणातील अनुच्छेद ३२६ मध्ये स्पष्ट तरतूद केलेली आहे. पानुमार केंद्र पातळीवर लोकसभेच्या आणि राज्य स्तरावर विधानसभेच्या निवडणुका प्रौढ सार्वत्रिक मताधिकाराच्या तत्वावर होतील. वयाची १८ वर्षे पूर्ण असलेल्या कोणत्याही भारतीय नागरिकाला कोणत्याही प्रकारचा भेदभाव न करता मताधिकार दिलेला आहे. मूळ तरतूदीमध्ये ही वयोमर्यादा २१ वर्षे होती परंतु १९८९ साली संसदेने केलेल्या ६२ व्या घटना दुरुस्तीने ही वयोमर्यादा १८ वर्षांपर्यंत खाली आणलेली आहे.^१ आपल्या संविधानाची अंमलबजावणी मूळ झाल्यानंतर विधिमंडळानी केलेल्या कायद्यानुसार हे सार्वत्रिक मताधिकाराचे तत्त्व अन्वय स्तरावर कार्य करणाऱ्या लोकजाही स्वराज्य संघामध्येदेखील स्वीकारले गेले. आज अगदी ग्रामस्तरावरील स्थानिक स्वराज्य संस्थेची निवडणुकामुद्धा प्रौढ सार्वत्रिक मताधिकाराच्या तत्वावर घेतली जाते. अशा रितीने लोकांना स्थानिक पातळीपासून ते राष्ट्रीय पातळीपर्यंत कार्य करणाऱ्या संस्थांचा कारभार आपल्या प्रतिनिधींच्या मार्फत चालवण्याची संधी मिळते. सामाजिक, आर्थिक, सांस्कृतिक व राजकीय अशा अनेक अंगांनी हा समाज विभागलेला आहे. या विभागलेल्या समाजातील सर्व गटांचे, सर्व व्यक्तींचे रास्त न्याय आणि लोकजाही हितसंबंध जपत जपत अतिमत्त: आपल्याला स्वातंत्र्य, समता, बंधुता व सामाजिक न्याय यावर आधारलेला एकात्म राजकीय समाज निर्माण करावया आहे. म्हणूनच मताधिकाराच्या बाबतीत बरीच प्रकारच्या भेदाभेदांचा विचार न करता सर्वांना एका नव्या समाजाचे पाईक म्हणून मतदानाचा अधिकार समान पायावर उपलब्ध करून दिलेला आहे. अशा रितीने आपल्या संविधानाने लोकांच्या बाबतीत कोणत्याही अपवाद न करता सर्व लोकांवर पूर्ण विश्वास व्यक्त केलेला आहे आणि हा विश्वास भारतीय लोकजाहीचा पाया आहे.

मतदार वर्तनाचा अर्थ:

मेखाळोनी (मतदार वर्तन शास्त्र किंवा मतदान पद्धतीशास्त्र) ही राज्यशास्त्र विषयाची शाखा असून यात मतदान पद्धतीचा हुना, मतदार वर्तनाचा आखीव अभ्यास केला जातो. अमेरिकेतील राज्यशास्त्रज्ञांनी आणि राजकीय समाजशास्त्रज्ञांनी ही नवी इच्छित केली आहे. मतदानाच्या ऐतिहासिक नोंदी किमान ग्रीक नगरांच्या काळापर्यंत आहेत. मतदान पद्धतीच्या अभ्यासासाठीच आधुनिक शब्द कोलांजी (मतदान पद्धती शास्त्र किंवा मतदार वर्तनशास्त्र) त्परीत या अभिजात ग्रीक शब्दापासून आला आहे.^२ मतदार वर्तनाविषयीच्या व्याख्या अनेक अभ्यासकांच्या आहेत. यापैकी काही अभ्यासकांच्या व्याख्या पुढीलप्रमाणे आहेत.

पनी आणि रिग्ज:

"सार्वत्रिक निवडणुकीमध्ये लोक बसे मतदान करतात आणि तसे मतदान करण्याची कारणे समजून मतदाराचे वर्तन होय."

गोर्डन मार्ल:

"मतदान पद्धतीमध्ये लोकांच्या मतदानाचे निरूप आणि असे मतदान करण्याच्या त्यांच्या निर्णयप्रक्रिया याचे बंधन केले जाते"^३

ओर्डनाम कुलविधु:

"समाज व देश या संदर्भातील विविध मुद्दे व प्रश्न या बाबत मतदारांची आवड-निवड, पदांव, विचारधारा, वे विषय, महमती आणि कार्यक्रम यांचा अभ्यास म्हणजे मतदारांच्या वर्तनाचा अभ्यास होय."^४

स्टीफन ब्रॉलवाथ:

मतदारांच्या वर्तनाच्या अभ्यासामध्ये व्यक्तीची मानसिक तडणघडण आणि त्याचा राजकीय व्यवहार तसेच त्या प्रसिदा व त्याचा निवडणुकीवर होणार प्रभाव बाबावत संख्यात्मक प्रचाली यांचे विश्लेषण केले जाते.^५

मतदार वर्तन निश्चित करणारे घटक

भारतीय समाजाचे स्वरूप व घडण अतिशय वैविध्यपूर्ण आहे. त्यामुळे भारतातील मतदार वर्तनावर मतदान घटकाचा प्रभाव पडतो. या निरतिराळा घटकांचे दोन मुख्य भाग पडतात- सामाजिक-आर्थिक घटक आणि राजकीय घटक. ज्ञात हा मतदारांच्या वर्तनावर किंवा मतदान पद्धतीवर प्रभाव पाडणारा महत्त्वाचा घटक आहे. आणि राजकारणात जातीबला ही भारतीय राजकारणाची घाम वैशिष्ट्ये आहेत. "भारतीय राजकारण जातीय राजकारण आहे" असे रजनी कोडारी यांनी म्हटले आहे.^६ निवडणुकीचे हाकपेच सरनिश्चित राजकीय पक्ष विचारित येतात. भारतामधील मतदान पद्धतीमध्ये ज्ञात या घटकाची भूमिका पान ग्राम याने समर्पक रितीने मूळीताने पाहणी-पालणीवर, अंतर्गत प्रचालत जातीय ऐक्य हा मतदान पद्धतीचा सर्वांत महत्त्वाचा घटक आहे. मतदार वर्तनाचे

PRINCIPAL

Snivaji College

मोठे शक्तिशाली आणि राजकीय मान्यतेचे सदस्यांना तरी काय द्यायचे किंवा त्यांच्या राजकीय महत्त्वाचा अर्थहीन पक्ष असातील त्यां पक्षांना मत देतात. मात्र अंतरजातीय युती असलेले व्यक्तिगत गट आणि राजकीय गट ही संकल्पना पद्धतीवर प्रभाव टाकणारा महत्त्वाचा घटक असतो. धर्म हा मतदान पद्धतीवर प्रभाव पाडणारा असे एक महत्त्वाचा घटक आहे. राजकीय पक्ष सांप्रदाय आणि मतदारांच्या धार्मिक भावनांना प्राधान्य देतात. विविध भाषाभाषित पक्षांमध्ये धर्माचे राजकारण वाढले आहे. देश असला तरी निवडणुकीच्या राजकारणात ही भाषा ही राजकीय पक्ष प्रभावाकडे दुर्लक्ष करीत नाही. भाषा हा सुद्धा लोकांच्या मतदान पद्धतीवर किंवा पक्षदल निर्माण प्रभाव पाडणारा एक घटक आहे. राजकीय पक्ष लोकांच्या भाषिक भावना चेतवितात आणि व्यक्तिगत प्रभावित करणारा प्रभाव करतात. झालेली भाषावार प्रांतरचना यातून भारतीय राजकारणातील भाषा या घटकाचे महत्त्व समजून घेणे, तमिळ आणि आंध्र प्रदेशामध्ये टीडीपी यांसारख्या काही राजकीय पक्षांची दाट जाणिवता घेऊन त्यांनी प्रादेशिकवाद व उपप्रादेशिकवाद यांची मतदान पद्धतीमध्ये महत्त्वाची भूमिका असते. संकुचित प्रादेशिकतेचे किंवा राज्यांमध्ये प्रादेशिक पक्ष उदयाला आले व त्यांचे स्थान पक्षे झाले. हे क्षेत्रीय पक्ष प्रादेशिक अर्थाने व प्रादेशिक भावनांना आवाहन करतात. कधीकधी फुटीरतावादी पक्ष निवडणुकीवर बहुमत मिळवतात. पक्षाने त्यांच्या प्रभावी व्यक्तिमत्त्वाची मतदान पद्धतीमध्ये महत्त्वाची भूमिका असते. त्यामुळे नेहरू इंदिरा गांधी, राजीव गांधी, जयप्रकाश नारायण, अटल बिहारी वाजपेयी आणि नरेंद्र मोदी यांसारख्या उदात्त व्यक्ति भारतीय राजकारणात आहेत. त्यांच्या प्रभावाचा त्यांच्या पक्षांना लक्षणीय फायदा झाला व त्यांच्या प्रभावामुळे लोकांनी त्यांच्या पक्षांना मतदान प्रभावाचे मते दिली. वरसुद्धा प्रादेशिक पक्षाने त्यांच्या प्रभावी व्यक्तिमत्त्वाचा निवडणुकीत त्यांच्या पक्षांना लक्षणीय फायदा होतो. मतदान पद्धती विशद करताना पैसा या घटकाची भूमिका दुर्लक्षित चालणार नाही. निवडणूक लक्षात घेऊन मतदान असतो तरी निवडणुकीवर कोट्यवधी रुपये खर्च होतो. मतांच्या बदल्यात योद्धे पैसा, दाख किंवा कसब यांची अनेक करताना पैशांच्या मोबदल्यात मुक्तपणे मते दिली जातात. मात्र केवळ सामान्य परिस्थितीत पक्षांचा मतदानाच्या निर्णयावर प्रभाव पडू लागत असताना नाही. प्रति क्रम याने समर्थक पद्धतीचे लाट असलेल्या निवडणुकीचे हीन प्रमाणे स्पर्डीकरण दिले आहे. जेव्हा मतदारांमध्ये एकाच दिशेने किंवा एका राष्ट्रीय पक्षाकडे व त्यांच्या नेत्याकडे रस येऊ लागतो तिला लाट असलेली निवडणूक म्हणता ही अशी लाट येणे एखाद्या मुदताने किंवा मुदताने त्यांच्या नेत्यावर आधारित असते आणि स्थानिक गणिते आणि युती यांच्या जाऊन जगजग संघर्षाचे जात घटपरीटरीक व अनेक प्रसार होत जातो तसेतमे विशिष्ट अधिपती नसलेले व निर्णय बहुतेक मतदार त्यांचे दिशेने जाऊ लागतात.

निवडणुकीपूर्वी प्रत्येक राजकीय पक्ष आपला निवडणूक जाहीरनामा प्रसिद्ध करतो. तसेच त्यांचे आश्वासने दिलेली असतात. मतदार सत्तारूढ पक्षाचे कार्य त्यांच्या जाहीरनाम्याशी पडनासून पाहतात. सन १९७३ झालेल्या काँग्रेस पक्षाच्या पराभवावरून आणि १९८० मध्ये झालेल्या जनता पक्षाच्या पराभवावरून असे दिसून येते की सत्तारूढ पक्षाने केलेल्या कामाचा (किंवा त्यांच्या अपयशाचा) मतदार वर्तनावर परिणाम होतो. सत्तारूढ पक्षांच्या कामाविषयी मतदार समाधानी सत्ताधारी पक्षांच्या किरोघात जनमत तयार होते. हा घटक मतदार वर्तनावर प्रभाव टाकतो. राजकीय पक्षाशी वैयक्तिक व भावनिक संबंध हा मतदार वर्तनावर प्रभाव पाडणारा महत्त्वाचा घटक असतो. विशिष्ट पक्षाशी संबंधित असतात ते पक्षाने कार्य केले असो वा तसे त्यांचे पक्षांचा मत देतात. सन १९५० व १९६० च्या पक्षनिष्ठा असलेल्या लोकांच्या संख्येत घट झाली आहे. भारतीय मतदारांच्या वर्तनावर प्रभाव टाकणारे हे अनेकविध घटक हे खालीलप्रमाणे- तय्याचा वृत्त, पक्षाचार, चोटाळम अशा निवडणुकीपूर्वी घडणाऱ्या घटना, मुदत चालनाबाद, अक्षय्याचा तृप्तता, वेरोजगारी अशी निवडणुकीच्या वेळी असलेली आर्थिक परिस्थिती, गटबद्धी व शिक्षण, कुटुंब व नातेसंबंध, उमेदवाराची विचारधारा, निवडणुकीचा प्रकार, राजकीय तौदविक गटबद्धी अशा घटकांचा प्रभाव पडतो.

मतदान पद्धतीचे महत्त्व

भारतीय समाज केवळ विविधतापूर्ण होता असे नाही, तर तो विषमतेवर अधून भरो होता असा समाजतत्त्व खऱ्या अर्थाने लोकशाही स्थिर होण्यासाठी स्वातंत्र्य, समता व न्यायाच्या तत्वांचा अखंड परिपोष होणे आवश्यक होते. या देशातील बहुसंख्य लोक शोषित, दरिद्री व वंचित आहेत. त्यांना इतर मिळाल्यामुळे आपजवरील अत्याचारां अवतीभवतीच परंपरागत विषमतेवर आधारलेले समाज जीवन बदलून नवा समाज उभारण्याला इतक्या जाक सक्तो, असा विश्वास त्यांच्यात निर्माण झाला. व्यक्तिगत स्तरावर आणि समाजाचा एक समान बदल वा नात्याने या व्यापक परिवर्तनाचे साधनच सत्ताधिकाराच्या रूपाने त्यांना मिळाले.

लोकशाही हा एक केवळ शासन प्रकार नाही. ही एक आत्मिक अवस्था आहे. व्यक्तिमत्त्वाच्या राजकीय अभाबरोबरच ती त्याच्या सामाजिक व आर्थिक अंगाशीदेखील निर्गमित आहे. केवळ व्यक्तिमत्त्वाच्या परिवर्तनामुळे आणि विकसित करण्यापुरता ही विचार मर्यादित नाही तर संपूर्ण जीवनाला व नात्यात समता, न्याय, समता, न्याय

PRINCIPAL
 Shriyash Chaitanya
 Impact Factor - 8.575

न्याय वा तत्त्वज्ञानी परिपूर्ण करण्याचा तो एक विचार आहे. याचाच दुसरा अर्थ असा की, हा भ्रष्टिष्णुतेचा आणि अहलीवनाचा विचार आहे. आपल्यामध्ये मुळातच आपण एकत्र राहावे, एकमेकांना मदत करत करत आपले आयुष्य ज्योतीत करावे यासारख्या वृत्ती असतात. त्यांचे संवर्धन करणे आवश्यक असते आणि अशा वृत्तीच्या संवर्धनाचा लोकशाहीत अनुकूल वातावरण निर्माण होत असते. म्हणून लोकशाही हीदेखील एक वृत्ती किंवा जीवनमार्ग म्हणून मान्य केलेला आहे. हा माननी विकासाचा पाया आहे. यातूनच शांततामय सहजीवनावर आधारित नवा समाज निर्माण होतो हे कार्य सत्ताधारी शासनकर्ता सहभाग असणे आवश्यक असते. आपल्याला मिळवून देणारे मताधिकार हे महत्वाचे साधन आहे.

मताधिकारामध्ये नागरिकांचा शासन बदलण्याचा अधिकार स्पष्टच आहे. आपल्या गरजा, इच्छा, आकांक्षा पूर्ण करण्यासाठी शासनाने कार्य करावे अशी सर्वसामान्य नागरिकांची अपेक्षा असते. कालमानाप्रमाणे आपल्या गरजा, इच्छा, आकांक्षा यात बदल घडून येत असतो. म्हणून बदलत्या परिस्थितीशी सुसंगत शासन असावे असा प्रयत्न नागरिकांकडून होत असतो. या त्यांच्या प्रयत्नात मताधिकार साहाय्यभूत ठरतो. मताधिकाराने नागरिक शासनात जो बदल घडवून आणला त्याची दोन वैशिष्ट्ये आहेत. पहिले वैशिष्ट्य म्हणजे लोक मतपेटीद्वारे शासन शासन अधिमान्यता देत असतात. त्यांनी पुढील ठरावीक काळासाठी राज्य चालवावे यासाठी लोक त्यांना पाठिंबा देत असतात. लोकांच्या या पाठिंब्यावरच त्यांचे नेते आपली धोरणे व कार्यक्रम म्हणून मताधिकार हे शासनसंस्थेच्या शासनाच्या सत्तारूढ पक्ष व त्यांचे नेते यांच्या अधिमान्यतेचे एक मुख्य साधन आहे. हे आपण लक्षात घेतले पाहिजे.

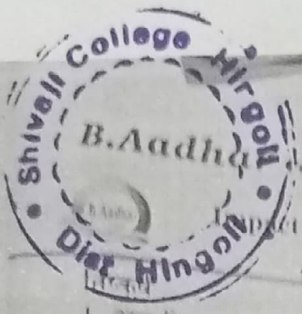
शासनबदलाच्या या प्रक्रियेचे दुसरे वैशिष्ट्य हे आहे की, हे परिवर्तन शांततामय मार्गाने होत असते. बदलाची ही प्रक्रिया वेगवेगळ्या शासनप्रकारात वेगवेगळ्या स्वरूपात येत अगते उदाहरणार्थ हुकूमशाहीत किंवा जुलमी राजच्याविरोधात बदल घडवून आणण्याची लोकांची इच्छा हिंसक मारानि, संपूर्ण जीवन विस्कळीत करण्याच्या स्वरूपात स्पष्ट होते. यालाच आपण 'क्रान्ती' असे परंतु लोकशाही म्हणजे शांततामय बदल घडवून आणणारी अखंड प्रक्रिया आहे. ठरावीक कालावधीनंतर नियमाप्रमाणे घेतल्या जाणाऱ्या या पद्धतीचे वैशिष्ट्य आहे आणि मताधिकार हे लोकांच्या हाती असलेले बदल घडवून आणण्याचे हत्यार आहे. आपणही केंद्रीय स्तरावर अशा स्वरूपाचे शांततामय परिवर्तन १२००, १९८०, १९८९ च्या लोकसभा निवडणुकीतून घडवून आणलेले आहेत.¹⁰

लोकशाहीमध्ये ज्या पक्षाचे बहुमत असते तो पक्ष सत्ता वाणतो. ज्या पक्षाला बहुमत नसते तो विरोधी पक्ष म्हणून लोकांच्यातर्फे सत्ताधाऱ्यांवर अंकुश ठेवण्याचे कार्य करत असतो. अल्पमतमाच्या वेगवेगळ्या पद्धत देशांत आहेत. भारतीय राज्यव्यवस्थेत विधिमंडळातील लोकप्रतिनिधींच्या सभागृहात ज्या पक्षाला निम्म्यापेक्षा अधिक जागा मिळालेल्या असतात किंवा निम्म्यापेक्षा जास्त सदस्यांचा पाठिंबा असतो तो पक्ष सत्ताधारी बनतो. म्हणजे सरकार चालवण्यासाठी केन्द्रस्तरावर लोकसभेत आणि राज्यस्तरावर विधानसभेत बहुमताचा पाठिंबा असावा लागतो. हे बहुमत किंवा अल्पमत साचेबंद किंवा कप्येबंद नसते; म्हणजे ते धर्म किंवा जात यांसारख्या घटकांवर अवलंबून नसते.¹¹ निवडणुकीत मतदार आपल्या मताधिकाराचा वापर करून हे ठरवत असतो. मतदार कोणा एका राजकीय पक्षाला वांधलेला नसतो. लोक आपली मते बदलत असतात. प्रत्येक निवडणुकीत मतदार आपले मत नव्याने बनवत असतो आणि मतदानाच्या माध्यमातून व्यक्त करत असतो. बदलत्या परिस्थितीनुसार नवे प्रश्न लोकांपुढे येतात व त्याचा विचार करून लोक मतदान करतात. त्यातून त्यांचा पाठिंबा कोणाला आहे हे स्पष्ट होते. या लोकांचे मत बनवण्याच्या प्रक्रियेत विविध राजकीय पक्ष प्रचाराद्वारे आपली भूमिका लोकांपुढे मांडतात. याचा लोकां आपले मत बनवण्यात उपयोग होतो. या प्रक्रियेत लोकशाहीला अभिप्रेत असणारे सहिष्णुतेचे वातावरण निर्माण व्हावे ही अपेक्षा असते. लोकशाहीत मतभिन्नतेला वाव असतो; तरीदेखील शेवटी राज्य कसे चालावे, कोणी चालवावे यासाठी किमान सहमतीची आवश्यकता असते. अशी सहमती परस्पर विचारविनिमयाने, वाटावाटीने फारसे न ताणता, देवघेवीच्या मार्गाने व एकमेकांशी संवाद साधून निर्माण केली जाते. यातून राजकीय वातावरणात एक प्रकारचा खुलेपणा मोकळेपणा निर्माण होतो. आपल्या भारतासारख्या खंडप्राय आणि विविध हितसंबंधी गटांचे अस्तित्व असलेल्या विविधतापूर्ण देशात तर अ खुलेपणाचे फार मोठे महत्त्व आहे. हा खुलेपणा कायम टिकवून धरण्यासाठी लोकांमध्ये एक विश्वास जागता राहावा लागतो आणि हे कार्य मताधिकारामुळे शक्य होते. मताधिकारामुळे सर्व नागरिकांना समान दर्जा मिळतो व ते सर्वजणात परस्परांशी समान पातळीवरून संवाद करू शकतात. लोकशाही राज्यात विविध हितसंबंधी गटात राजकीय स्पर्धा अभिप्रेत असते.¹² प्रत्येक गट एका वाजूला राजकीय आपतेहितसंबंध सुरक्षित ठेवण्याचा प्रयत्न करतो आणि त्याचवेळी एकसंध राजकीय समाजाचा घटक म्हणून एकोप्याने नांदतो, टिकून राहतो आणि तो त्या राजकीय समाजाचा विकास घडवून आणण्याचे कामही करत असतो.

PRINCIPAL

Shivaji College

Hingoli, Dist. Hingoli

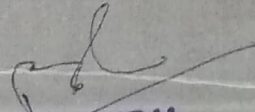
1. राजकीय पक्षाशी वैयक्तिक व भावनिक संबंध हा मतदार वर्तनावर प्रभाव पाडणारा महत्त्वाचा घटक असतो.
2. जात, धर्म, भाषा, प्रांत, पैसा मतदारांच्या वर्तनावर किंवा मतदान पद्धतीवर प्रभाव पाडणारा महत्त्वाचा घटक आहे.
3. मतारूढ पक्षांना केलेल्या कामांचा किंवा त्यांच्या अपयशाचा मतदार वर्तनावर परिणाम होतो.
4. राजकीय सामाजिकरणाची प्रक्रिया समजून घेण्यास साहाय्य होते.
5. उच्च तसेच सर्वसामान्यांनी लोकशाही हे मुख्य म्हणून आत्मसात केले आहे का याचे परीक्षण करण्यास यत्न होत.
6. प्रत्येक निवडणुकीत मतदार आपले मत नव्याने नमवत असतो आणि मतदानाच्या माध्यमातून व्यक्त करत असतो.
7. मताधिकारामुळे सर्व नागरिकांना समान दर्जा मिळतो व ते सर्व तणात परस्परगंभी समान पातळीवरून संवाद करू शकतात

समारोप

भारतात प्राविनिधिक लोकशाही आहे. शासन कार्य जसावे याबाबत निवडणुकीद्वारा लोकांनी प्रतिनिधींना दिलेले आदेश म्हणजे मतदान. हे आदेश देणारा नागरिक म्हणजे मतदार वयाची १८ वर्षे पूर्ण झालेल्या कोणताही भारतीय नागरिकाला भेदभाव न करता संविधानाने मताधिकार दिलेला आहे. प्रौढ सार्वत्रिक मताधिकाराचे तत्त्व गावपातळीपासून राष्ट्रीय स्वरापर्यंत स्वीकारलेले आहे. स्वातंत्र्य, समता, बंधुता व सामाजिक न्याय यांवर आधारलेला लोकशाही समाज निर्माण करण्याचा एक संकल्प म्हणजे आपले संविधान, आपल्या देशात यत्ना अंतिमतः लोकांपाशी आहे. सार्वत्रिक प्रौढ मताधिकाराच्या तत्वाद्वारे आपल्या द्विकीर्ण समाजातील सर्व लोकांवर व्यक्त करण्यात आलेला विश्वास म्हणजे भारतीय लोकशाहीचा पाया होय. मताधिकार हे राष्ट्रीय एकात्मता साधण्याचे मूलभूत साधन आहे. तसेच ते नवसमाजाच्या उभारणीचे, व्यापक परिवर्तनाचे साधन आहे. व्यापक लोकशाही समाजव्यवस्था उभी करण्याच्या प्रक्रियेत सहभागी होण्याची संधी मिळवून देणारे ते साधन आहे. लोक मतपेटीद्वारे शासन बदलू शकतात. हे परिवर्तन शांततामय मार्गाने होते. प्रौढ सार्वत्रिक मताधिकारामुळे खुले प्रयत्न वातावरण निर्माण होते व त्यामुळे सार्वभौम नागरिकाला राजकीय निवडणीचे स्वातंत्र्य मिळू शकते. निवडणुकांसाठी खुले निःपक्षपाती वातावरण असावे यासाठी संविधानाने स्वतंत्र निर्वाचन आयोगाची व्यवस्था केलेली आहे. भारतातील सार्वत्रिक निवडणुकांचा अभ्यास केल्यास असे आढळते की, राजकीय सहभागाचे प्रमाण वाढत आहे व नागरिकांच्या राजकीय प्रगल्भतेत वाढ होत गेली आहे. मतदारा स्वरूप बदलत गेले.

संदर्भसूची

1. Subrahmanya K.N., (1984.) Development of Politics in India, Deep and Deep Publications, New Delhi. 78
2. डेव्हिड रॉबर्टसन, (१९९१) द पॅमिनिन डिक्शनरी ऑफ पॉलिटिक्स, २ री आवृत्ती, 485.
3. गॉर्डन मार्शल, (२००४), ऑक्सफोर्ड डिक्शनरी ऑफ सोशियॉलॉजी, पहिली भारतीय आवृत्ती, पृष्ठ 696.
4. ऑडनाम कुलविधू, इलेक्टोरल पॉलिटिक्स इन मणिपूर, १९८०-१९९९ (मणिपूर विद्यापीठाला सादर केलेला पीएचडीचा अप्रकाशित प्रबंध, १९९८).
5. स्टीफन एल. वॉसबाय, (१९७२)पोलीटिकल मायन्स- द डिस्टिन्क्शन अँड इट्स डायमॅन्शन्स, सार्वत्रिक बुक एजन्सी, कोलकाता, 308.
6. रजनी कोठारी, जात आणि 'भारतातील राजकारण' दिल्ली, अजंता प्रकाशन, 28
7. पॉल आर. ब्रास, द पॉलिटिक्स ऑफ इंडिया सिन्स इंडिपेन्डन्स, आवृत्ती २, केंब्रिज युनिव्हर्सिटी प्रेस, 27
8. सोहोनी श्री. प., (१९६८), लोकशाही विकेंद्रीकरण, पुणे, समाजप्रबोधन संस्था, 42
9. Dr. R.S. Rajput, Dr. D.R. Meghe, Panchayati Raj in India, Democracy at Gross Roots, Deep and Deep Publication, New Delhi. 48
10. Moin Shakir, Religion State and Politics in India, Ajanta Publication, New Delhi, 115
11. Shinde J.P., Problems of Indian Democracy and National Integration, Kailash Publication, Aurangabad. 64
12. देशपांडे एम.डी., (१९८९) पंचायत राज्य परिवर्तनाचे नवे पर्व, प्रबोधन प्रकाशन, इचलकरंजी, 67

PRINCIPAL
Shivaji College
Hingoli. Dist. Hingoli